

PROSTAT KANSERİ

Bernd Dräger

1 Ocak 2004

"Öğrenme ve İyileşme Yolum"

Her şey Nisan 1995'te rutin kontroller ve PSA seviyemin çok fazla yükselmiş olmasıyla başladı. O sırada 49 yaşındaydım. Biyopsi yapılması gerektiği söylendi. Teşhis, oldukça gelişmiş bir "adenokarsinoma" idi. Sonrasında tedavi ve olası sonuçlar hakkında detaylıca bilgilendirildim: "İki hafta içinde her şey geride kalacak".

Her şey bitmeden önce tatile çıkmak isteğimi doktor anlayışla karşıladı. Fakat üroloğun hastalığının **sebebi** hakkında söyleyeceği çok az şey vardı. Öğrenilmiş tahminler ve varsayımları vardı. Tıp literatürü bile beni aydınlatmadı.

Ondan sonra başka bir fikir geldi. Bir elektronik teknisyeni olarak bütün sistemi göz ardı etmeden problem çözmeye alışkındım! Bir motor sebepsiz ısınmaz, lamba güç bağlantısı olmadan yanmaz, lambayı değiştirmek gibi basit bir hareket de problemi çözmez. Bu "ikilemden kurtulmak için lambayı söküp atmak" gibi bir şeydir. Bunu yapsaydım, bu aceleyle işimi kaybederdim.

Bir sebebi olmalı diye düşündüm yeniden. Problemimin tedavisi ve sonuçları hakkında bilgi topladıkça, daha çok korkuyordum. Uzmanlara sordum, bilgi istedim, kitapçıları araştırdım. Hiç!

Sonunda karanlıkta bir ışık ihtimali belirdi. Dr. Hamer tarafından keşfedilen beden, beyin ve zihin arasındaki ilişki hakkında bir makaleydi. Konu hakkında çokça meraklandım ve onun düşünce süreçlerini izleyebildiğime memnun oldum. Konu hakkında yayımcısında olan her ne varsa alıp, hepsini yuttum. Bu bende bir çok farkındalık yarattı ve benim elektrikçi kafamda parlak bir ışık yaktı. (Geçmişe bakınca şimdi bildiklerime göre çok az biliyordum ama o zaman yeterliydi.)

Yine de dünyayı artık anlayamıyordum! Sağlığımız için tüm çözümler açıkça ortadaydı ve hiç kimse pratikte bunu uygulamıyordu.

Bu süre boyunca telefonda Gisela R. ile görüşüm, bir naturopat tarafından tedavi edildim ve bir beyin tomografisi çekildim. Tomografide o merkezileşmiş halkayı kendi gözlerimle gördüm. Radyolog buna hiç önem vermedi. Bir teşhise bu kadar kolay varmak etkileyiciydi fakat hala her şeyi tam anlayamamıştım.

Sonunda Ocak 1996'da Dr. Hamer'ın verdiği bir seminere katılabilirdim. Böylece birinci elden German New Meecine®'in teşhise ulaşma sürecini görebildim. Hepimiz birbirimizden en canlı ve en bilgilendirici haliyle öğreniyorduk.

Bu dostça ortamda kendi kırılma noktalarım hakkında konuşabildim – önceleri düşünmekten bile kaçındığım – ve orijinal çatışmamı bulmayı başardım. Dahası bu kadar katı bir şekilde hiç karşılaşmamıştım. Fakat şimdi bir anda bunun karımın üç yıl önce söylediği bir cümle olduğunu hissedip anlayabildim. Bu yıkıcı

sözleri hiç beklemediğimi ve bütün bedenimde hissedecek kadar beni vurduklarını hatırladım. Bunun hakkında konuşmak ve ahlaken yargılanmamak büyük bir rahatlama sağladı. Bu bana özgü bir deneyimdi ve önemli olan buydu. Rahatsızlıkları ve yenilenmeyi tamamen yeni bir yolla anlamayı öğrendim.

Şimdi bu ikisi arasındaki bağlantıyı anlayışımı uygulamak ve hayata karşı yeni bir tutum edinmek bana kalmıştı. Bir çok konuşma sırasında bu ilişkilere tanık oldum ve doğruladım. Bununla birlikte çatışmalarıyla ilgili çalışamayanlar, benim için daha çok öğrenmeye odaklanmak için motivasyon unsuru oldular.

Bütün bunlar boyunca doktorlar beni dijital olarak, sonografiyle ve radyolojik olarak muayene etmeye devam ettiler – **fakat, artık kanser göstergeleri yoktu!**

Şimdi PSA testi hakkında bir iki şey söylemek isterim. Ulaşabildiğim tüm bilgiler – tıp ve üroloji dergileri, haber bültenleri, kitaplar ve internet – bu güne kadar birbirine ters düşmeye devam ediyor. Bir tıp bülteninde yayınlanan makale (26.9.2003) okuyucu için bir ikilem. Dahası bir çok profesör tarafından imzalanan 1998'deki bir incelemede şöyle diyor: „*PSA seviyeleri...patolojik süreçlere işaet edebilir...ancak PSA, normal prostat dokusunda da bulunduğu için gerçek bir tümör belirtecini temsil etmez. Ayrıca başlangıçta belirtilen organın özgüllüğünü taşımaz fakat PSA için mRNA ve PSA proteini, örneğin tükürük bezinde, böbrekte ve akciğerde bulunabilir.*”

Burada bırakıyorum. Fakat doktorlarımdan nasıl bir panik ve korkuya sebep olduklarını bir düşünün. İnanç sistemim ebediyen sarsıldı – bugünlerde her şeyi kontrol etmek istiyorum. Sonuçta burada hayatımdan söz ediyoruz.

Anlaşıldığı gibi **beyin tomografimde artık bir HH (Hamerscher Herd-Hamer odağı) izi görünmüyor** – kalan sadece küçük ve ancak büyüteçle görülebilecek bir yara izi dokusu. Benim için bu yara izi kanıtlanabilir objektif bir gerçek, yoruma açık ve ispatlanamayabilecek testlerden bağımsız. Seçtiğim yol benim için daha açık olduktan sonra almayı bıraktığım birkaç aylık hormon ilaçları dışında, her hangi bir reçeteli ilaç kullanmadım.

Dokuz yıl geçti ve normal, sağlıklı ve iyi hissediyorum.

Dr. Ryke Geerd Hamer'a German New Medicine'ı keşfedip yaygınlaştırdığı ve insanlığa hizmeti için özellikle teşekkür ediyorum. Bu, benim onda her zaman gördüklerim.

Ayrıca yolumda bana eşlik edenlere de teşekkür ederim. Bugüne kadar paylaşılan pek çok farklı bireysel deneyim bana çok yardımcı oldu. Bir yandan bu deneyimler, diğer yandan German New Medicine'a karşı direnç, toplumumuza bakışımı oldukça değiştirdi. Benim -ve aslında bizim – sağlığınıza karşı çalışan güçlerin dehşetle farkına vardım. Şimdiye kadar bunların yabancı ülkelerde veya kitaplarda veya literatürde olduğunu düşünürdüm.

En iyi dileklerle,

Bernd Dräger

Orijinal Almanca belgenin İngilizce çevirisinden çevrilmiştir

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com